

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Uskrсни ponedjeljak,</i> <i>21. travnja</i>	10 OŠTARIJE: + Dragica Prebeg (8. dan); Franje, Milka, Vladimir i Ivica Rendulić; Stjepan Prebeg; Branko Božičević i Ivan Cindrić; Dragica i Boren Rašpica. 12 VOJNOVAC: <i>Na čast Sv. Anti za blagoslov obitelji i blaga</i>
<i>Uskrсни utorak,</i> <i>22. travnja</i>	17.00 VOJNOVAC: <i>Pobožnost Sv. Anti – 6. utorak</i> 18.30 + Roberto Neralić i pok. ob. Neralić i Kraina
<i>Uskrсна srijeda,</i> <i>23. travnja</i>	18.30 + Marija, Franjo i Marija Žlimen; Đurđa Rendulić; Anka Keser
<i>Uskrсни četvrt., 24. 4.</i>	18.30 + Marija, Ivan i Zvonko Pribanić i Katica Mihaļjević
<i>Uskrсни petak, 25. 4.</i>	18.30 + Irena Duić
<i>Uskrсна subota,</i> <i>26. travnja</i>	17.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 18.30 OŠTARIJE: + Milan Kiš (30. dan); Jure i Katica Franjković; Jure Turković.
MALI USKRS <i>27. travnja</i> DAN GOSPODNI	10 OŠTARIJE: <i>Misa za narod</i> 12 CEROVNIK: <i>Krštenje: Lana Poljak (Zorana i Andrijane)</i> + Zlata Rupčić (Ankica Sučević); Anica i Marko Pavlović. 17 SKRADNIK: <i>Na čast Sv. Marka za blagoslov blaga i ljetine</i>

1. USKRSNI PONED. - Misa u Ogulinu u Sv. Križu s ocem Biskupom u 18.30 h.

2. KATEHEZA: 1. - 4. u utorak u 18 h; 5. i 6. u srij. u 18 h; krizmanici u četv. u 18 h.

3. KRUNICA u obitelji – nastavljamo moliti na Vaš poziv. Pozovite me...

4. SV. JURAJ - zaštitnik župe Zagorje slavi se u srijedu, 23. travnja u misom u 11 sati koju predvodi vlč. Ivica Tolla, župnik u Generalskom Stolu i Mrežničkom Brestu.

5. DPD OŠTARIJE poziva članove Upravnog i Nadzornog odbora na sastanak u srijedu, 23. travnja u 19 sati u oštarskoj plovarni.

6. SV. MARKO EV. - zaštitnik ljetine - polje slavi se u petak, 25. travnja. Blagoslov polja biti će u nedjelju, 27. travnja u Skradniku na misi u 17 sati.

7. DPD SKRADNIK poziva članove Upravnog odbora na misu u nedjelju, 27. travnja 17 sati i potom na sastanak u prostorima Doma.

8. MISIJSKE narukvice – 25 kn za Afriku (obratite se *ob. Bertović 091-568-2670*).

9. SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI održava se idući vikend u Dubrovniku i Dobrovačkoj biskupiji. Iz naše dvije župe na susret odlazi 15-tak mladih; iz Og kraja oko 150 mladih, a iz G-S biskupije oko 630 mladih. Okupiti će se preko 30 tisuća mladih vjernika Crkve u Hrvata te pojedinih grupa - predstavnika okolnih zemalja

10. BL. IVAN PAVAO II. biti će proglašen svetim - kanoniziran u nedjelju, 27. travnja u Rimu. Duhovna priprema za kanonizaciju održava se devetnicom Božanskom Isusu koja je započela na Veliki Petak. Pozivam vas na osobnu i obiteljsku molitvu kao pripremu.

11. SRETAN USKRS – svim vjernicima koji zajedno slave Uskrsnuće Gospodinovo.

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

20. travnja 2014. • USKRS • God. V. • br. 15 (190)

Uskrsnuće Gospodnje

Mi ljudi različito reagiramo na istu vijest. Sasvim stvarno ili vrlo smeteno. Bepomoćno, nemoćno ili s punim zalaganjem. Dobro je da o tome razmislimo. Mi drukčije reagiramo na vijest koja nas neposredno pogađa, nego na novinsku vijest o željezničkoj nesreći u Indiji. Drukčije nije ni moguće. Što smo bliže događaju tim jača je i smetenost. Kako nas današnje ljude pogađa vijest dvije tisuće godina stara, da su Rimljani u Jeruzalemu nekoga osudili na smrt, nekoga među mnogima? I kako nas dotiče sporna vijest da on nije više mrtav, nego živ? Tada to nije bilo drukčije nego danas. U dalekom Rimu nitko se nije obazirao na to. Ali u Jeruzalemu, u Galileji, bilo je vrlo pogođenih ljudi, majka osuđenika, njegovi prijatelji, njegovi pristaše.

Ali i među najbližima je bilo različitih reakcija. Njegovi apostoli ponašali su se zastrašeno i kukavički. Sasvim drukčije su bile žene iz njegova okruženja. One se nisu dale smesti. Rano ujutro išle su na njegov grob. Bile su prve koje su primjetile da se nešto dogodilo. Grob je bio otvoren-prazan. Marija Magdalena, prva osobno doživjela Uskrsloga, ali ga nije odmah prepoznala, razmišljala je da je vrtlar koji radi na groblju. Međutim, Isus je zove po imenu i to pozivanje po imenu otvara joj oči srca i u tom trenutku prepoznaje Gospodina. Ona, puna radosti i oduševljenja, požurila je javiti radosnu vijest apostolima, koji je odmah nisu razumjeli jer su još uvijek bili u sumnji. Uskoro su i apostoli i mnogi drugi učenici imali osobni susret sa Uskrsnulim. Uskrsna vjera Crkve nije ukorijenjena na fantaziji ili u željama uzbuđenih osoba, nego u svjedočanstvu sasvim trijeznih mislećih muževa i žena, koji su prvo bili potreseni Isusovom patnjom i smrću a zatim su stvarno i umom i srcem spoznali Uskrsloga.

Isusovo uskrsnuće: to je prodor božanskoga i nadnaravnoga u ovaj svijet. Isusovo uskrsnuće: to znači, da nismo od Boga ostavljeni sami u tami ovoga života i u tami grijeha i smrti. Isusovo uskrsnuće: to također za nas znači nadu u vječni život, koji nam je obećan od Boga i ne može biti uništen. Bog je ljubav, a ljubav je jača od svake mržnje i svake tame grijeha i smrti! Bog je "Alfa" i "Omega": početak i svršetak svih stvari. Krist sam je stvarno širom otvorio vrata neba, a mi smo pozvani ući kroz ta vrata. Danas je "vrhunska vijest": Uskrsna nedjelja! Ona stvarno pogađa one koji su blizu Isusu. Svake godine iznova pokreće ona sjećanje, spomen na njegovu patnju. Mnogi ga duboko osjećaju u sebi. Mnogi doživljavaju uskrsno jutro kao vijest koja ih osobno dotiče. Koja im govori nešto. Kao što je Isus oslovio Mariju Magdalenu po imenu. Zar nije Isus rekao: "Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta." To je današnja vijest. Jedna od rijetkih dobra. fra. Jozo Župić

MARIJINO DJEVIČANSTVO

Rana Crkva je posve razumljivo s Marijinim majčinstvom povezala djevičanstvo, o kojemu izvještavaju Evanđelja po Luki i Mateju. Već u tim tekstovima ne radi se samo o tjelesnom, već i o duhovnom djevičanstvu ove mlade žene. To se pokazuje već u nutarnjoj sigurnosti s kojom Marija čak i nasuprot jednog božanskog zahtjeva naglašava svoju netaknutost (Lk 1, 34). Biblija ne poznaje odijeljenost tijela i duha. Stoga isključivo biološko shvaćanje djevičanstva koje je toliko blisko prirodnoznanstvenom mišljenju, promašuje ono bitno – isto kao što to čini i pomodna i sladunjava pobožnost, u čijem shvaćanju djevičanstva ne igraju ulogu ni tjelesna netaknutost ni seksualna uzdržljivost.

Za razliku od ovih stranputica, rana je Crkva svjedočanstvo Evanđelja uzela vrlo ozbiljno. Npr. Atanazije (+ 373. g.), „neustrašivi borac protiv arijanizma“ (Scheffczyk, str. 109), je djevičanski porođaj shvaćao kao „najsigurniji dokaz Sinovog božanstva“ (ibid., str. 110). Time je potvrdio značenje ove istine za vjerovanje u otajstvo Krista i naše otkupljenje. I sinoda u Milanu 390. g. koja se odvijala pod predsjedanjem sv. Ambrozija, naglasila je u istom uvjerenju, da je Marija rodila neozlijeđena; pri tome se, među ostalim, pozvala i na Apostolsko vjerovanje. Ove odluke učiteljstva Crkve ponovila je i time osnažila važna Lateranska sinoda 649. g. Već 553. g. peti Opći koncil u Konstantinopolu Mariji je dodijelio naslov „vazda Djevice“ (aeiparthenos). Doduše, raspravljalo se o tome što je to točno značilo za čin porođaja (fizička neozlijeđenost, bezbolnost; Scheffczyk, str. 118).

Marija se već rano shvaćala kao protulik Eve, nad kojom je nakon pada u grijeh visila sudbina da će morati trpjeti u trudnoći i rađati u bolovima (Post 3, 16). Nije li Marija, nova Eva, Bezgrješna, trebala ostati očuvana od takve sudbine? Ipak, Crkva se u svojim naučiteljskim izričajima mudro nije upustila u ova pitanja. Nazivom „vazda Djevice“ Crkva je obuhvatila cijeli Marijin život. To su učili – pogledamo li predaju – već Origen (+253./54.), Jeronim (+419./20.) i na Istoku Bazilije Veliki (+379.). Činilo se nezamislivim da bi Marija nakon Sina Božjeg mogla roditi još djece, jer ona nije bila samo Majka Sina Čovječjeg, već i Njegova zaručnica, Njegova službenica kojom je On mogao posve i u potpunosti raspolagati, Njegova sputnica u otkupiteljskom djelu preko križa do uskrsnuća. Bogomajčinstvo je isključivo odredilo cjelokupan Marijin život i opečatilo ga do posljednjeg trenutka (Scheffczyk, str. 122 f.). Razumije li se Božja odabranost do temelja, tada pored Njega nema mjesta nekom drugom vezivanju.

Naša Biskupija svoj godišnji pastoralni plan izvršava pod geslom: „Odgoj za slobodu u znaku križa.“ To znači da želi voditi čovjeka od njegovih početaka pa do kraja zemaljskog života, da raste i razvija se u sposobnosti da živi i radi po toj trojstvenoj formuli života: biti sposoban primiti drugoga i darovati mu se. To je zadatak Crkve, obitelji i društva općenito. Iako društvo često zakazuje, Crkva ne smije nikada u tome zakazati.

Obitelj je najplodniji vrt gdje odgojne vrjednute najbolje rastu i donose plodove. Pri tome valja paziti da se proces rasta i jačanja u primanju/darivanju odvija u duhu slobode jer je to zacrtano u „projektu“ slike Božje koja je u nama. Tom rastu u slobodi treba ostati vjeran u svakoj poteškoći, kao što je to posvjedočio Krist i na svom križu, koji je u slobodi prihvatio i s kojega je – sa sviješću da mu se Otac i tada savršeno predaje – predao se (darovao) Ocu riječima: „Oče u ruke tvoje predajem duh svoj!“ Tako je osuđenik na smrt, smrt nadvladao i stekao neuništivi život i vječnu sreću. U njemu je izvojevana pobjeda za svakog čovjeka.

Ova uskrsna poruka pisana je za vjernike. Zacijelo bi je nevjernici teško razumjeli. No, želim na kraju reći da je Božja ljubav razlivena u svim stvorenjima i ona o njoj govore. Nju može osjetiti u svijetu svaki čovjek, pa i onaj koji još nije primio dar vjere. Ta ljubav može također voditi prema izvoru ljubavi i života, prema Bogu, što se zacijelo u mnogo slučajeva događa. I nevjernik može imati dio one naše kršćanske sigurnosti koju je izrazio sv. Pavao u već navedenom tekstu: „Koji Boga ljube sve ih upućuje na dobro.“ Bez obzira u kakvim se prilikama ili neprilikama našli, sve nam one mogu biti na pomoći da činimo dobro, da iziđemo još jači, sposobniji za dobra djela.

S Kalvarije se na sve četiri strane svijeta širio sve do danas, a nastaviti će se širiti dovijeka radosni poklik: „Isus je uskrsnuo!“ Po njegovom uskrsnuću svaki čovjek dobio je šansu da se i sam okrene prema životu. I da i njega u konačnici obuzme vječnost i sreća. Radost koja je tog uskrsnog jutra obuzela apostole, neka se razlije i u srca svih vjernika naše biskupije.

Radosne vazmene blagdane želi vam vaš

Biskup: † Mile Bogović, v. r.

U Gospiću, na Blagovijest 2014. godine